

Oost-Duitsers zien nog weinig van beloofde bloeiende landschappen

Bondsrepubliek is twintig jaar na de hereniging nog altijd in tweeën gespleten

Fans van de Trabant, een Oost-Duits product bij uitstek, genieten van een 'Internationales Trabantfahrertreffen' in Zwickau.

Foto: Karijn Kakebeeke/HH

Maurits Kuypers
Berlijn

Oost- en West-Duitsland zijn dit weekend twintig jaar herenigd. Het is een feestdag zonder veel franje. Oud-kanselier Helmut Kohl beloofde 'bloeiende landschappen'. Maar in het nationale sentiment is daar nog weinig van terug te zien. Uit een deze week verschenen onderzoek van Der Stern blijkt dat slechts 75% van de Oost-Duitsers vindt dat oosten westzijde hebben ontwikkeld tot één volk.

Verbazingswekkend voor een regio waar honderden miljarden zijn ingepompt? Matthias Platzeck vindt van niet. De regeringsleider van Brandenburg zag het twintig jaar geleden al aankomen. Platzeck maakte toen namens de burgerbeweging deel uit van de laatste

DDR-regering. Als een van de mensen die het dictatoriaal bewind ten val had gebracht, sprak hij zich uit tegen het 'Einheitsvertrag'. Niet omdat hij tegen een herenigd Duitsland was, maar omdat er in de nieuw te vormen staat helemaal niets van de DDR overbleef.

Platzeck: 'Niet alles was slecht in de DDR. We hadden bijvoorbeeld goede kinderdagverblijven en poliklinieken. Het zijn dingen die nu zelfs weer opnieuw worden ingevoerd. Ik had het al mooi gevonden als één symbool was overgenomen, maar het was niets.'

Doordat alles verdween, was het alsof de mensen plots in een compleet ander land leefden. Daar kwamen gedurende de eerste jaren na de eenwording nog alle andere ongemakken bij. Mensen die uit hun huis werden gezet omdat iemand uit het Westen het opeiste. Massale sluiting van fabrieken en

de obsessieve drang tot privatiseren. Platzeck: 'Het is toch gek dat ik nu met het Zweedse staatsconcern Vattenfall moet onderhandelen over stroomprijzen omdat de Duitse staat toen zo nodig van de elektriciteitsvoorziening af wilde.'

Volgens Platzeck is de bodem voor Oost-Duitsland nu bereikt. Het zal nog wel even duren voordat alle plooiën zijn gladgestreken, maar dat dit gaat gebeuren, staat vast. Dat denkt ook Kees de Vries, een Nederlandse boer die in 1992 naar Saksen-Anhalt verhuisde en sinds vijf jaar Duits staatsburger is.

'Voor de generatie Oost-Duitsers die toen tussen 25 en 45 jaar was, kwam de omslag te snel'

Volgens hem zitten de negatieve gevoelens over de eenwording bij een heel specifieke groep Oost-Duitsers. Het zijn niet de ouderen, die over het algemeen prima zijn weggekomen met een goed pensioen en een huis. Ook de jongeren zijn geen probleem. De Vries: 'Het probleem zit bij de groep die toen tussen 25 en 45 jaar was. Hun ontbrak het aan de nodige flexibiliteit om zich aan te passen.'

Het zal volgens De Vries moeilijk worden om bij deze nu twintig jaar oudere groep veel te veranderen. Maar voor alle jongeren is er alle reden optimistisch in de toekomst te kijken. 'Mensen vergeten soms dat er al heel veel is bereikt. In Bitterfeld is een moderne chemie-industrie ontstaan, in Leipzig bloeit de logistiek en overal zijn de lonen fors gestegen. Oost-Duitsland gaat een geweldige toekomst tegemoet in het hart van Europa.'